

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Пловдив, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Иван Хр. Перпелов
като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20215000600432 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда №260018/10.06.2021г., постановена по НОХД №4/2020г., Окръжен съд – Пазарджик е признал подсъдимия А. П. Ш. за ВИНОВЕН в извършване на престъпление по чл. 255, ал.3 вр. ал.1, т.2, пр.1 и т.6 вр. с чл.26 ал.1 от НК, за което и на основание чл. 55, ал.1, т.1 и ал.3 от НК му е наложено наказание две години лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от четири години. Подсъдимият е осъден да заплати в полза на Държавата сумата от 149 779.39 лв., представляващи причинени от деянието имуществени вреди, ведно със законната лихва от деликта до окончателното плащане, направените от юрисконсулт разноси за представителство, направените по делото деловодни разноси и ДТ върху уваженият размер граждански иск.

Недоволен от присъдата, подс. Ш., чрез адв. Б., я атакува с оплаквания за незаконосъобразност, неправилност, необоснованост. Твърди се и да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане присъдата да се отмени изцяло и да се постанови нова, с която подс. Ш. да бъде признат за невинен и оправдан по предявеното му обвинение.

В съдебно заседание подсъдимият се представлява от адв. К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като в допълнение прави оплакване за липса на мотиви към постановената присъда и следващото се от това оплакване алтернативно заявено искане – за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния съд.

Подсъдимият А.Ш. счита, че не е виновен по предявеното му обвинение и иска да бъде оправдан.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив изразява становище за правилност и законосъобразност на атакуваната присъда във всичките ѝ части, поради което пледира да се потвърди, а подадената жалба като неоснователна да се остави без уважение.

Представляващият гражданския ищец – юрисконсулт на ТД на НАП –* М. Т., моли присъдата да се потвърди като виновността на подсъдимия намира за доказана, а оттам счита и предявения граждански иск за основателен и доказан по размер. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с приложените по делото доказателства, прецени направените оплаквания, становищата на страните и служебно извърши проверка на правилността и законосъобразността на обжалвания съдебен акт в пределите и предмета на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК, намери за установено следното:

Депозираната от подсъдимия А. П. Ш. жалба е подадена в срок, от легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

По същество е и ОСНОВАТЕЛНА в контекста на застъпената в жалбата и в пледоариите пред тази инстанция теза за допуснати съществени процесуални нарушения, които настоящият състав и сам констатира при осъществяване на служебния въззивен контрол върху атакуваната присъда в предмета и пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК.

При изготвяне на съдебния акт са допуснати процесуални нарушения - съществени и неотстраними от настоящата инстанция, които са довели до нарушаване правата на подсъдимия и в своята съвкупност мотивират приложението на чл.335, ал.2 от НПК - отмяна на присъдата и връщане на делото на ОС – Пазарджик за разглеждането му от друг състав на съда.

Стандартите, на които следва да отговоря един съдебен акт отдавна са установени, обект са на многобройни теоретични разработки, намиращи практическо приложение в изобилна съдебна практика по този въпрос. Налице е един изискуем се, по смисъла на чл. 305, ал.3 от НПК, минимум от лични съображения, които всеки съд следва да

изложи в мотивите към присъдата и ясно да посочи как е формирано вътрешното му убеждение, за да може адекватно и ефективно да се упражни правото на въззивно обжалване и/или протестиране. Мотивираността на съдебния акт е обект на защита по чл.6 параграф 1 от ЕКЗПЧОС, като в решенията на съда в Страсбург неизменно се приема, че липсата на мотиви за вземане на едно решение винаги ограничава достъпа до съд и правото на жалба / решение по делото *Ajdarić v Croatia* - 2011г./. В контекста на установения в чл. 6 от КЗПЧОС нормативен регламент, практиката на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ е константна и последователна, че вътрешните съдилища трябва да излагат с достатъчна яснота и изчерпателност мотивите в решенията си, въз основа на реализираната от тях процесуална и доказателствена дейност, което предпоставя пълноценното упражняване на правото на обжалване. Разбира се, всеки съд разполага с абсолютното право сам и по собствено убеждение да интерпретира доказателствата по делото, да даде своя оценка на фактите и доказателствата, от които те се установяват, но следва да очертае ясно и разбираемо процеса, в рамките на който е формирал това свое вътрешно убеждение и да го мотивира, като то следва да почива върху доказателства и доказателствени средства, събрани и проверени по реда и със средствата, предвидени в НПК. Въззивният съд може и е длъжен да проконтролира взетото решение и да изложи собствени мотиви, но ако за първи път изложи мотиви и обсъди доводите, наведени от страните, на практика ще ги лиши от задължителното произнасяне на две инстанции по релевантните факти и по приложимото право.

Прочитът на мотивите към атакуваната присъда показват първо, че съображенията на съда представляват буквално възпроизвеждане на отразеното в обвинителния акт, което по принцип е неправилен подход, още повече по конкретното дело, защото поставилият началото на съдебния процес обвинителен акт представлява, от своя страна, буквален препис на постановените в рамките на проведените данъчни производства ревизионен доклад и данъчно – ревизионен акт и това дори при обикновен прочит на процесуалния документ ясно личи. Цялата фактология, която прокурорът е счел за релевантна по предявеното на Ш. обвинение е базирана на : “установеното в хода на проведеното ревизионно производство“, „отказаният в хода на проведеното ревизионно производство приспадане на данъчен кредит“, „извършената насрещна проверка в хода на проведеното ревизионно производство“, резултатите от „извършените справки от органите по приходите“ и т.н., и т.н.

Окръжният съд е възприел безкритично подхода на държавното обвинение и в мотивите си се е задоволил да изложи факти и правни изводи, които също почиват само и единствено върху установеното от „данъчните органи в рамките на проведеното ревизионно производство“. В теорията и в задължителната за съдилищата съдебна практика / Тълкувателно решение № 1 от 7.05.2009 г. на ВКС по т. д. № 1/2009 г., ОСНК/ отдавна е изяснена природата на РД и ДРА, които съобразно чл.127, ал.1 от

НПК са писмени доказателствени средства, като съществува законова забрана / чл.127, ал.2 от НПК/ обвинението и присъдата да почива само и единствено върху тях, какъвто е настоящият случай. Така, пренебрегвайки забраната по чл.127, ал.2 от НПК, окръжният съд е действал в разрез и с изискванията за обективно, всеобхватно и пълноценно разкриване на обективната истина, придавайки предварително определена доказателствена сила и тежест на едно доказателство по делото – ДРА, в нарушение и на чл.14, ал.2 от НПК, без да съпостави този доказателствен източник с останалите събрани по делото и без да даде отговор на многобройните наведени в процеса от подсъдимия защитни доводи. На инкриминираната дейност, обхващаща почти двугодишен период и касаеща 57 бр. фактури, 7 отделни доставчика, 11 бр. СД съдът е отделил крайно пестеливи правни съображения / една страница/, в които не е даден отговор на базата на кои доказателства / извън ДРА/ е счел, че с невярно съдържание са фактурите, дневниците за покупки и че неистина е потвърдена в подадените от А.Ш. С. Окръжният съд се е задоволил да отрази в мотивите опитите си да призове управителите и представляващите контрагентите на управляваното от подсъдимия дружества, както и невъзможността да установи и разпита повечето от тях, без да изложи становище какво следва от това – намира ли ревизионните изводи за потвърдени и чрез други годни доказателствени източници, или не, и какви са правните последици от това. Следва да се припомни и, че експертизата, на базата на която също е формирано вътрешното убеждение на съда не е доказателство, а способ за доказване и в случая е назначена и изготвена да подпомогне съда в установяване на математическото изражение на евентуално укритите данъчни задължения, имащо отношение към по-тежко квалифицираният елемент от престъплението / особено големи размери/, но не може и не следва експертните изводи да заместват правните изводи и анализ, които именно съдът следва да направи.

И накрая, видно е, че по основното възражение на подсъдимия А.Ш., което от ден първи на процеса от него се прави - за реалност на отразените в инкриминираните СД покупки, поради пълното съответствие между декларираните от Ш. доставки на същите стоки, предмет на инкриминираните покупки - в мотивите няма и една дума.

Посоченото до тук мотивира този съдебен състав да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда, който да проведе обективно, всестранно и пълноценно съдебно следствие и да постанови съдебен акт в съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 от НПК.

Връщането на делото за ново разглеждане обезсмисля произнасянето по другите наведени от защитата на подс. А.Ш. възражения, които следва да се поставят на вниманието на новият съдебен състав, който ще разгледа делото и е длъжен да се произнесе по тях.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.334, т.1 вр. с чл.335, ал.2 от НПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда №260018/10.06.2021г., постановена по НОХД №4/2020г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд - Пазарджик за ново разглеждане, от друг състав на съда, от стадия на провеждане на разпоредително заседание по реда на чл.247 и сл. от НПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест, като за постановяването му да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____